

har jeg i lighed med dem i nogle tilfælde måttet fravælge møder i nordisk sammenhæng.

Jeg kan endelig oplyse, at daværende socialminister Karen Jespersen deltog i MRS-møderne, som vi kalder møderne for social- og sundhedsministrene, den 9.-10. juni 1996 i Island. Så skal vi frem til den 15.-16. juni i 1998, hvor fru Karen Jespersen deltog igen, og mødet blev afholdt i Sønderborg.

Kl. 13.15

Siden 1998 er der ikke nogen, der har deltaget i disse møder, så jeg synes måske, man skulle have brugt krudtet på at arbejde internt med den her problemstilling.

Ole Stavad (S):

Jeg kan konstatere, at det åbenbart er tonen i regeringen: »Vi skal ikke stå til regnskab over for nogen«. Mig bekendt står ministre til regnskab over for Folketinget, ellers er der noget, der er fuldstændig ændret, uden at jeg har opdaget det.

Med hensyn til at tage fat i eventuelle tidligere ministre vil socialministeren ved at gå tilbage kunne se, hvad jeg sagde i sin tid, dengang jeg også sad i det nordiske samarbejde i midten af 1990'erne, til socialdemokratiske ministre. Den kritik, jeg rettede også fra Folketingets talerstol, hvis socialdemokratiske ministre ikke passede det nordiske arbejde, var vistnok lidt mere håndfast end den, jeg hidtil har benyttet mig af over for denne regering.

Dem, jeg har kritiseret, er dem, der ud fra de oplysninger, jeg har fået, slet ikke har deltaget, og når det er sådan, at socialministeren siger, at hun deltager, som det passer hende, og hvis der er andre opgaver, som hun anser for at være vigtige, vil hun lade være med at deltage, så må jeg sige, at så er det i hvert fald en reaktion, som jeg synes er stærkt utilfredsstillende, og som jeg mener, at Folketinget bliver nødt til at forholde sig til. Det må vi så i fællesskab finde ud af, hvordan vi gør.

Formanden:

Fru Line Barfod som medspørger.

Line Barfod (EL):

Jeg er noget forundret over den holdning, som socialministeren lægger for dagen her, at det nærmest er helt upassende, at Folketinget interesserer sig for, om socialministeren deltager i det nordiske samarbejde. Lige præcis på det sociale område og på ligestillingsområdet, som

ministeren også er minister for, er der jo utrolig gode muligheder for at bruge det nordiske samarbejde. Der er så mange steder, hvor vi ligner hinanden og har fælles problemer og derfor fælles kan gøre en indsats og få fælles nytte af det. Derfor forstår jeg ikke, hvorfor ministeren ikke i stedet har en konstruktiv tilgang til det og er glad for, at folketingsmedlemmerne interesserer sig for det nordiske samarbejde og ønsker at styrke det og også ønsker, at ministeren skal drage nytte af det til gavn for borgerne både i Danmark og i resten af Norden.

Jeg håber, at ministeren vil overveje sin holdning og prøve at anlægge en mere konstruktiv opfattelse af det nordiske samarbejdes betydning.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Først til hr. Ole Stavad, der jo også tillader sig sådan at fortolke det, man siger. Jeg siger ikke, at det sådan set overhovedet ikke interesserer mig, at jeg ikke er til sinds at deltage, jeg sagde lige præcis det modsatte, men selvfølgelig må man foretage en behård prioritering af de opgaver, man nu engang har.

Jeg vil også gerne bede hr. Ole Stavad om at kigge lidt i de dagsordener, der så har været til rådsmøderne. Nu er det jo sådan, at social- og sundhedsministrene har fælles rådsmøder i Nordisk Råds regi, og det meste handler altså om sundhed. Derfor overvejer jeg selvfølgelig fra gang til gang, om det er hensigtsmæssigt.

Jeg synes også, at hele spørgsmålet om, at man har et godt nordisk samarbejde – det er svar til fru Line Barfod – er meget, meget vigtigt. Derfor inviterede vi også den islandske og den norske socialminister med til det uformelle rådsmøde, vi holdt under det danske formandskab, og i øvrigt til de konferencer, vi holdt. På den måde har jeg en god kontakt til mine nordiske kolleger.

Jeg taler så selvfølgelig også med den svenske og den finske, når vi er til rådsmøder i EU, og jeg har også uformel kontakt til min norske kollega. Så det er jo ikke, fordi spørgsmål, der er relevante, ikke bliver debatteret.

Men årsagen til, at jeg tager afstand fra hr. Ole Stavads spørgsmål, er, at det næste jo bliver, at vi skal ned og redegøre for, hvorfor vi ikke har deltaget i en konference indenlands, der kan være meget relevant at deltage i. Der mener jeg altså, at man må have tiltro til os som ministre, at vi selvfølgelig foretager en prioritering, og at